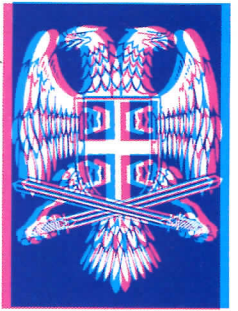

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ЛАПОВО, ЈУЛ 2006. ГОД.
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2571

Слобода
Щешелџу!

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ "СВЕДОК ОДБРАНЕ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ"

Вече 6. априла 2006. године у Лапову, будило је наговештај нове, лепше будућности коју може пружити, то је већ свима јасно, Српска Радикална странка. Сала Дома културе била је мала да те вечери прими све оне који су дошли на промоцију књиге проф. др Војислава Шешеља "Сведок одбране Слободана Милошевића у Хашком процесу" и већином отворено, а тек у траговима стидљиво и прикривено даје уједно и подршку Српској радикалној странци.

Генерал Божидар Делић

Лаповчани су са нестрпљењем исчекивали да о књизи говоре најављени гости промоције: Наташа Јовановић, народни посланик, председник Шумадијског округа СРС; Вјерица Радета народни посланик у Скупштини Србије; Љубомир Краговић народни посланик из Косовске Митровице; Зоран Антић народни посланик и председник Поморавског округа СРС; проф. др Милета Поскурица народни посланик; Сулејман Спахо народни посланик; књижевник Момир Лазић; и човек који је дао печат читавом скупу генерал Божидар Делић, сведок одбране у процесу против Слободана Милошевића, а присутнима се први обратио Златко Радић председник ОО СРС Лапово и народни посланик у Скупштини Србије.

Учесници скупа су поручили да ће великом победом Српских Радикала ослобођена Србија дочекати Војислава Шешеља да се као победник над Хашким злом врати у отџбину, јер јасно је још из сведочења услучају покојног Слободана Милошевића да ће ту монструозну политичку творевину разбити у параманпарчад. Гости су, изузетно надахнути не само због онога што књига представља већ и због целокупног деловања професора доктора Војислава Шешеља на заштити интереса Српског народа, говорили о сведочењу које је нација без даха данима пратила. Проф. др Војислав Шешељ је као сведок одбране у процесу који се у антисписком трибуналу у Хагу водио против Слободана Милошевића показао да се у судници тог квази трибунала није појавио нико ко може да буде раван по начину и аргументима којима је декларисао оне који би да му суде због тога што се деценијама уназад, као председник СРС, и као врхунски интелектуалац залагао за стварање националне државе на националним просторима Велике Србије. Тужилац и судско веће у Хагу су не налазећи адекватан начин да одговоре на бриљантно сведочење проф. др Војислава Шешеља који је говорио о само њему знаном, изузетном стилу, показали неспособност, недораслост и неспремност, док је са друге стране проф. др Војислав Шешељ дао огроман допринос у осветљавању наше новије историје. Иствремено, гости промоције су исказали и забринутост за др Шешеља и страх да у Хашком трибуналу не убију и њега, као што су то учинили Слободану Милошевићу.

Гости су се од 19.00 часова те вечери смењивали за говорницом, а салом се проломио громогласни аплауз, када су Лаповчани на крају дружења бурно и поносно поздравили славног Српског генерала Божидара Делића: "Проф. др Шешељ је у Хагу само физички заточен, а ми овде, док он на себи има ланце и заточен је у казамату, ми смо овде у духовним ланцима!"

ОО СРС Лапово обезбедио је 300 бесплатних примерака књиге "Сведок одбране Слободана Милошевића у Хашком процесу", а још 100 примерака је продато. Лапово је још дуго након те вечери препричавало и понављало поруке изречене са вером у бољу будућност коју ће донети СРС.

КО ТО ТАМО КОГА ШТИТИ?!

И ова школска година је завршена од четири и по оних са низом незаконитости од стране бахатог, а, свим грађанима Лапова се чини, и директора који уопште не познаје школу као образовно-васпитну установу већ као "погодан терен" за стицање личне користи и обрачун са онима који то виде (а виде сви) - Славице Томић. "Приватна економија" и лично пословање директорке се огледа у свим областима где се убиру средства... Без стида њени прсти су свуда. Целокупни рад основне школе, очигледно "процентуално уграђивање" директорке, и због тога пољуљани међуљудски односи у њој, били би транспарентно смешни, да нису тужни и забрињавајуће озбиљни.

Доласком гђе (?) Томић почело је оно што касније постаје тема свих прича у нашој малој општини. Под очигледним скривањем иза одређених локалних политичара, тада владајуће ДОС-ове структуре, предвођени "револуционаром" и "банкарком" Боривојем Јеленковићем и некадашњим успешним боксером и неуспешним Председником Скупштине општине, Милошем Здравковићем, дотична је именована за в.д. директора под "изговором" да реши, њима само знане, некакве малверзације, а које су се криле искључиво у њиховим главама (за главе се не зна, али малверзације нису постојале - касније се испоставило). Међутим, већ после непуних годину дана, већина радника школе су добро "осетили и видели" како борац за друштвену правду и некадашњи један од најнеангажованијих радника и букача без аргумената, брзо се трансформише у безкрупулозног борца за стицање личне користи.

И 2002, као и ове 2006, ничег новог: Без, или сумњивих одлука Школског одбора, често непоштовање поменутог органа, бирају се агенције где се, као награда, узимају бесплатна летовања, зимовања, а исте те агенције на екскурзију обављају превоз ученика у лошим и полуисправним аутобусима, од којих су неки имали чак и неисправна отворена врата. Постојање могућности да се угрози живот деце је, дакле, веће од постојања могућности да директорка изгуби лични профит (!).

У међувремену је промењена локална, општинска власт, али Славица Томић опстаје. Никакво чудо, када Председник општине (добива већину на изборима у својеврсном "референдуму" - од два зла изабрати мање), који за саветника и потпарола има свог возача (тај у новооснованој, за њега измишљеној школи, убрзано стиче измишљену диплому, исто тако измишљене струке и измишљеног смера, јер своју интелигенцију мало због страначке функције, мало због комплекса мора да подупре дипломом, било каквом (?) више за жаљење, но за приговор), Председника Скупштине Животија Мујковића (најзад му се пружила прилика да због функције посећује школу и надокнади пропуштено у

основном образовању-свом), уз помоћ општинског просветног инспектора (по образовању је далеко изнад претходних, по моралу-никако), директорку "оштро" критикују, али ништа конкретно не предузимају, јер владајућа коалиција у Лапову на челу са Демократском странком и Српским покретом обнове размишљају (?) по принципу: Неко "озлоглашенији" од нас, а ми остали исти се кријемо иза њега (ње).

Министарство просвете, просветна инспекција-општинска, окружна, републичка су упознати са овим незаконитостима у раду директора школе, тако да се намеће само један одговор на питање: Зашто није разрешена дужности, а по закону и кривично одговарала, крије се у здушној подршци од локалних структура власти. Устоличење директора школе од стране Демократске странке и њених трабаната 2001. године и њен срамни рад, биће сигурно забележен у историји наше школе. Нема радника у истој (осим неколико "ушушканих"), нема родитеља који није осетио гнев Славице Томић, само због тога што је с разлогом упро прстом на њен нерад, непоштовање запослених, незаконитости, нарочито у финансиској области. Најновије оставке два члана (једна председника) Школског одбора, са одређеним привилегијама у њеном мандату, можда показују "отрежњење, закаснелу забринутост и наговештај савести" и констатацију - ако је много, много је. И више него што смо очекивали, јер смо "фискултурницу" и раније добро познавали... или ипак нисмо.

Али грађане Лапова као да ништа више не изненађује. Некако незаинтересовани. И није им замерити. У овим летњим месецима у центру места "Марко оре друмове", а опозиција нема нити намеру да му се меша у "ћорав посао" и "гази орање", када се купују нови аутомобили, јер, побогу, власт мора да функционише, да се "креће" (куда - ни они не знају), када се троши и последњи динар расписаног нам самодоприноса за водоснабдевање (а водом колају тешки метали и ко зна шта још трујући нашу децу) и ... много тога још - није никакво чудо да једна Славица, таква каква је - опстаје ли, опстаје!

"Нове" цеви за кишну канализацију

Дала, па се покајала...

...А ако није, требало би, па чак и више од тога. Ово се, наравно, односи на власт, како "актуелну" тако и предходну, и очигледно неповратно изгубљену Слободну зону.

Можда једини невин у целој причи, господин Жељко Илић, директор Слободне зоне, позива Вас да послујете у истој и пласирате свој капитал. Ово се вероватно односи на неке друге градове и вароши јер у Лапову је мало "капиталаца" који ће учинити нешто за добро народа, што суграђана, простим отварањем нових радних места. И управо нова радна места су кључ и почетак целе приче Слободне зоне, којој је Лапово изгубило и самим тим, угасило наде у запослењу све мањем броју младих који у њему живе.

А и положај Слободне зоне говори довољно о својим могућностима са погледом у будућност. Четрдесет девет хектара делимично инфраструктурно опремљеног земљишта, у централном делу Србије на коридору 10 и на половини пута Истамбула и Минхена. Импресионо звучи, али импресионираће се неко други, а Лаповчани остају као и обично згранути, потом тужни и на крају равнодушни. И није ни чудо што за Лапово кажу да је "мртво" место. Мада, главни окривљени за губитак Слободне зоне, господин Борица Јеленковић делује прилично живахно, те ни најмање не хаје за све изгубљено у предходних 10 година (њему самом и њему сличнима ништа не недостаје). Подсећамо, Лапово је лиценцу за Слободну зону добило 1995. године, а зона је почела са радом 01. 01. 1996. године. И тако, уместо да сада већ говоримо о индустријској зони причамо о изгубљеној Слободној зони. Да ли је разлог за то што су поједини из власти (обе, јер оне скоро као једна) тражили провизију са много нула за Слободну зону? Губимо оно од чега имамо користи, а остаје нам оно чега бисмо се, једноставно због здравља, одrekli. Господо драга (Драгане Златковићу, Борице Јеленковићу и остало друштво) знамо да ће један примерак "Велике Србије" доћи и у Ваше руке те их предходно оперите оном истом водом коју ни у бунилу не бисте пили (мада обичан народ може, јел да?) да а неби оставили отиске својих прљавих послова на странама које на светло износе све оно што наши суграђани требају знати, па одпоздравите капиталцу Вељи Илићу са поруком да, ако нам је већ одузета и Слободна зона, и радна организација ТКС (иако Лапово има најдужу традицију познатог железничког чвора) на оном истом коридору 10 највећа црана тачка дезинфекциона станица у којој се перу вагони целе Европе, па може и њу да премести, не мора у Краљево, може и у Чачак. Кад иде нека иде! А дали се власт каје што је дала? Па видеће се...

Зеленило ђлаћа свој данак

Море "Марко" не ори друмове, море Лайовци не газиие орање.

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Незаобилазна историјска грађа немерљиве вредности. Само она борба у којој постоји апсолутна спремност на сваку врсту жртве у одбрани истине о свом народу и његовим вредностима, води ка победи.

То нам је показао проф. др Војислав Шешел.

"Да господине Најс, ја се залажем за Велику Србију и увек ћу се за њу залагати. Ја се не нећу одрећи ња макар и завршио свој живот у Хаџу".

Књиђу можеиће набавиити код свих чланова ОО СРС Лайово по цени од 300 динара.

